

Nr 47.

Ankom till riksdagens kansli den 15 maj 1917 kl. 2 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion med
förslag till förordning om tonnageavgift.*

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Lyckholm, frih. Fleming, Bäckström, Jacob Larsson, Östberg*), frih. Palmstierna, Röing, Jeansson i Kalmar, Jonsson i Hökhult*), Elof Ljunggren*), Knaust, Neess, Holmström, von Hofsten, Johansson i Uppmälby*), Bergman, Jönsson i Boa*) och Uddenberg*).

*) Icke deltagit i justeringen av betänkandet.

I en inom första kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 6, har herr *Bäckström* hemställt, »att riksdagen måtte för sin del antaga vid motionen fogade förslag till förordning om tonnageavgift».

Beträffande nämnda förslag ävensom motiveringen för detsamma, i den mån den senare icke här nedan återgives, får utskottet hänvisa till motionen.

I den skrivelse, genom vilken 1916 års riksdag för Kungl. Maj:t tillkännagav, att riksdagen antagit med vissa ändringar det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till förordning om tonnageavgift, omnämnde riksdagen till en början ett vid propositionen i ämnet fogat, av kommerskollegium avgivet utlåtande, däri kollegium ställt sig bestämt avvisande till genomförandet av en särbeskattning av sjöfartsnäringen och särskilt avstyrkt en sådan beskattning, byggd på de grunder, Kungl. Maj:t föreslagit. Riksdagen förklarade sig hava ansett vad kommerskollegium till stöd för sitt avstyrkande anfört vara i åtskilliga delar värt

Utskottet.

beaktande, men efter en ingående behandling av ärendet hade riksdagen dock funnit de skäl för en särbeskattning av rederinäringen, som anförts i det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet övertygande.

Av sistnämnda statsrådsprotokoll framgår, att syftet med den pålaga å sjöfartsnäringen, som tonnageavgiften utgjorde, var att bereda medel till mildrande av de för landet i det hela uppkomna olägenheterna av de höga fraktsatser, vilka inträtt efter krigsutbrottet och som i sin mån bidragit till höjande av prisen å nödvändiga livsmedel. Rättmätigheten av att i nämnda syfte uttaga en särskild skatt av sjöfartsnäringen ville föredragande departementschefen grunda på det förhållandet, att sjöfartsnäringen icke kunnat underkastas sådana åtgärder i prisreglerande syfte, som stått till buds gent emot andra näringar och jämväl blivit mot dem vidtagna, genom åsättande av maximipris å deras produkter och tillverkningar, genom exportförbud o. s. v. Departementschefen hade funnit det lika berättigat att låta sjöfartsnäringen kontant bidra till underlättandet av kampen mot dyrtiden, som det funnits vara i sin ordning, att övriga näringars medverkan därför tagits i anspråk genom de åtgärder, som hindrat dem att ekonomiskt fullt utnyttja den rådande konjunkturen.

Med erinran om vad sålunda anförts vid framläggandet av propositionen om tonnageavgift för 1916 års riksdag har i motiveringen till det nu föreliggande förslaget motionären vidare anført:

»Härav framgår att tonnageavgiften tänkts såsom 'en gång utgående'. Det kan dock ifrågasättas, om man härvid räknat med att kristillståndet skulle få en varaktighet, som vi nu hava anledning befara. Om det funnits lika berättigat att låta sjöfartsnäringen genom ett kontant bidrag befrämja det syfte — statens kamp mot dyrtiden — som det funnits i sin ordning att övriga näringars medverkan därför tagits i anspråk genom de åtgärder, som hindrat dem att ekonomiskt fullt utnyttja den rådande konjunkturen, och om övriga näringars medverkan tages i anspråk under längre tid än beräknat, så fordrar konsekvensen att sjöfartsnäringen *ännu en gång* får genom ett kontant bidrag bringa sitt särskilda offer till underlättande av dyrtiden».

Då motionären ur de anförda premisserna ansett sig kunna draga denna slutsats, synes han hava förbisett, att sjöfartsnäringens ställning för närvarande är en helt annan än då frågan om åläggande av tonnageavgift var föremål för prövning av 1916 års riksdag. Visserligen har fraktmarknaden förblivit oberörd av statens prisreglerande verksamhet, men sjöfartsnäringen har på annat sätt fått bringa sina offer åt den rådande krisen. Under det att denna näring, då dess skattekraft förra

året prövades, hade haft och fortfarande ägde tillfälle att fullt utnyttja de möjligheter till extraordinära vinster som förhållandena erbjödo, har den numera genom krigförande länders blockader och mineringar icke endast fått sina förvärvsmöjligheter högst väsentligt begränsade utan även tvingats i stor utsträckning att fullständigt upphöra med trafiken. Härav följa givetvis betydande förluster, för ränta å upplånat kapital, för avlöning åt besättningar, i den mån dessa, vilket lär ofta förekomma, behållas i tjänst, m. m. Med sålunda inträdda väsentligt ändrade förhållanden torde rederinäringen få anses hava förlorat den i jämförelse med andra näringar särskilt gynnade ställning, som den förut under kriget intagit.

Häremot kan visserligen erinras, att många rederier under år 1916 och icke minst under årets senare del inhöstat oerhörda vinster, vilka givit denna näring en betydande skattekraft, som staten under nuvarande förhållanden har all anledning att tillgodogöra sig. Men redan genom nu gällande inkomst- och förmögenhetsskatt och i ännu högre grad genom krigskonjunkturskatten kommer denna skattekraft att på effektivt sätt tagas i anspråk. Dessutom torde det vara att med visshet förutse, att de större inkomsterna komma att bliva föremål för ytterligare progressiv beskattning i en eller annan form. I sådant hänseende vill bevillningsutskottet erinra, att till utskottets behandling föreligga dels genom kungl. proposition väckt förslag om införande av en extra inkomst- och förmögenhetsskatt, dels ock i motionsväg framställt yrkande om skärpning av skalan för krigskonjunkturskatten. Bägge dessa förslag avse väsentligt ökad beskattning av de stora inkomsterna.

Utskottet har sålunda funnit, att i betraktande av de synnerligen stora svårigheter, med vilka sjöfartsnäringen för närvarande har att kämpa, den bärande grunden för en särskild pålaga å densamma bortfallit. Därjämte har utskottet ansett, att den väntade ökade beskattningen av de stora inkomsterna är ägnad att ytterligare stärka betänkligheterna mot det föreliggande förslaget.

På nu anförda skäl och med erinran därom, att under frågans behandling vid 1916 års riksdag från olika håll starka betänkligheter uttalades mot tonnageavgiften, har bevillningsutskottet ansett sig böra hemställa,

att herr Bäckströms förevarande motion, I: 6, med förslag till förordning om tonnageavgift, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 15 maj 1917.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservation

av hrr *Bäckström, Jacob Larsson, frih. Palmstierna, Holmström, Johansson* i Uppmälby, *Bergman* och *Uddenberg*, vilka anført:

Under förliedet år beslöt riksdagen en tonnageavgift, vilken utgick med hänsyn till under år 1915 rådande förhållanden. Det synes oss att denna avgift även bör utgå för år 1916, vilket i ej mindre grad medfört betydande inkomster för rederinäringen än året dessförinnan. Vad som inträffat innevarande år må väl kunna i en del fall bära medföra ett hänsynstagande till uppkomna svårigheter att hålla sjöfarten i gång under viss tid, men däremot icke berättiga till befrielse från att rederinäringen av sina betydande vinster lämnar särskilt bidrag till det allmänna. Liksom jordbruket med kompenstationssystem, förfogandelagens tillämpning å skogen och eventuellt den civila tjänsteplikten samt maximiprisen fått vidkännas begränsning av sina vinstmöjligheter och åsatts särskilda pålagor uti samhällets intresse, så bära också övriga näringsgrenar, i den mån så ske kan och inkomststegringen därtill berättigar, bli föremål för motsvarande belastning till förmån för det allmänna. Statskassans utomordentligt stegrade behov av skattemedel under denna tid nödsakar även till att för statsförvaltningen tillvarataga de möjligheter att på de mer bärkraftiga företagen lägga de bördor, lägets krav framkallat.

I fråga om förordningens olika stadganden torde emellertid några ändringar bära göras *dels* med hänsyn till under förra årets taxeringsarbete vunnen erfarenhet, *dels* med hänsyn till att fartyg kunna ha gått ur trafik, *dels* även med hänsyn till att under en del av år 1917 den svenska utrikessjöfarten till vissa länder måst ligga nere.

Sålunda ha uti 2 § tvenne nya moment — 3 mom. c) och d) — tillfogats, avseende att befria från skatt fartyg, vilka uteslutande gå i trafik i svenska eller till Sverige gränsande insjöar, floder eller kanaler eller efter ingången av år 1916 icke vidare nyttjats till sjöfart. Dessutom torde även den Öresundstrafik, vilken försiggår i annan fart än tidigare stadgats, bära befrias från tonnageavgift och har stadgande därom införts uti 2 § 3 mom. d).

Uti § 2 mom. 4 har den ändringen vidtagits, att orden »där synnerliga skäl föreligga» utgå, varigenom större frihet lämnas taxeringsmyndighet att lämna befrielse eller nedsättning av tonnageavgift i vissa fall.

Till § 5 har uti ett nytt moment — 2 mom. — fogats ett stadgande, som möjliggör att nedsättning av tonnageavgiften, oaktat denna hänför sig till år 1916, må äga rum i de fall, då under år 1917 trafiken legat nere och billighetens fordringar sålunda därmed tillgodoses.

Tonnageavgiften beräknas lämna statsverket en inkomst av 5 miljoner kronor och hemställs i likhet med vad i motionen föreslagits, att då de åtgärder i prisreglerande syfte, för vilkas underlåtande tonnageavgiften avses, upptagits under provisorisk huvudtitel på utgiftsidan, detta belopp måtte under provisorisk huvudtitel på inkomstsidan upptagas i riksstaten.

Det hemställs fördenskull, att riksdagen med bifall i huvudsak till herr *Bäckströms* motion inom första kammaren nr 6 måtte besluta följande

Förslag till Förordning om tonnageavgift.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Såsom bidrag till bestridande, i enlighet med av Kungl. Maj:ts meddelade närmare föreskrifter, av de genom rådande höga fraktsatser stegrade kostnaderna för införsel till Sverige av vissa förnödenheter skall under år 1917 för svenska fartyg erläggas en särskild avgift, benämnd tonnageavgift, att utgå enligt bestämmelserna i denna förordning.

2 §.

1 mom. Tonnageavgift skall, med undantag, som här nedan i denna paragraf sägs, erläggas för varje fartyg, som den 1 januari 1917 var registreringspliktigt och då var eller sedermera före den 1 juni 1917 blivit infört i fartygsregistret.

2 mom. Har antingen inträffat sådan omständighet på grund varav fartyget jämlikt § 28 i förordningen angående registrering av svenska fartyg den 18 oktober 1901 skolat den 1 januari 1917 vara ur fartygsregistret avfört eller ock fartyget före sistnämnda dag förändrats till pråm, som icke framdrives medelst därå befintligt maskineri, skall tonnageavgift icke erläggas.

3 mom. Ej heller skall tonnageavgift utgå för:

- a) staten eller kommun tillhörigt fartyg;
- b) ång- eller motorfartyg, vars bruttodräktighet icke överstiger 150 ton, eller segelfartyg vars bruttodräktighet icke överstiger 400 ton;
- c) fartyg, som under år 1916 använts uteslutande för trafik å svenska eller till Sverige gränsande insjöar, floder eller kanaler;
- d) fartyg, som under år 1916 använts uteslutande för regelbunden passagerar- och godstrafik antingen endast mellan svenska hamnar eller

därjämte på danska hamnar vid Öresund eller norska hamnar hitom eller vid Kristianiafjorden eller också endast i Öresund uti annan än nyss angiven fart;

e) fartyg, som under år 1916 huvudsakligen använts för annat ändamål än handelssjöfart eller resandes fortskaffande;

f) fartyg, som efter att före år 1916 hava använts uteslutande eller huvudsakligen för trafik och i fart, varom i c) eller d) omförmäles, därefter icke nyttjats till sjöfart.

4 mom. Har fartyg, varom i 3 mom. c) eller d) sägs, undantagsvis använts i annan trafik och fart än där avses, må befrielse från eller nedsättning i tonnageavgiften åtnjutas.

3 §.

Skyldig att erlägga tonnageavgift för fartyg är den, vilken den 1 januari 1917 var ägare av fartyget.

Tillhörde fartyget flera, anses rederiet vara avgiftsskyldigt, dock med åliggande för redare att svara för avgiftens utgörande i förhållande till sin lott i fartyget.

4 §.

Tonnageavgiftens storlek är beroende av fartygets bruttodräktighet enligt den 1 januari 1917 gällande mätningshandling eller, i fråga om fartyg, som efter 1917 års ingång införts i fartygsregistret, vid införandet gällande mätningshandling; dock att, beträffande med skyddsäck eller annat påbyggnadsäck försett fartyg, i bruttodräktigheten skall inräknas rum, som enligt kungörelsen med provisoriska föreskrifter angående skeppsmätning i vissa fall den 25 juni 1909 må vara undantaget från inräkning i bruttodräktigheten.

Tonnageavgiften utgår i övrigt enligt följande grunder.

1. För ång- eller motorfartyg beräknas tonnageavgiften efter 1 krona för varje ton av de första 150 och för varje överskjutande hel ton enligt denna

Tariff.

Fartygsgrupp, bruttoton.	Ökning för varje hel ton inom gruppen, kronor.
151—200	5
201—400	6
401—2,000	9
2,001—3,000	11
3,001—5,000	11.50

För fartyg, vars bruttodräktighet överstiger 5,000 ton, utgör tonnageavgiften 10 kronor för varje ton.

2. För segelfartyg beräknas tonnageavgiften efter 50 öre för varje ton av de första 400 och för varje överskjutande hel ton enligt denna

Tariff.

Fartygsgrupp. bruttoton.	Ökning för varje hel ton inom gruppen. kronor.
401—500	3
501—600	4
601—700	5

För fartyg, vars bruttodräktighet överstiger 700 ton, utgör tonnageavgiften 2 kronor för varje ton.

5 §.

1 mom. Har fartyg på grund av omständigheter, varöver ägaren ej kunnat råda, icke nyttjats till sjöfart under viss del eller olika delar av år 1916, sammanlagt ej understigande 180 dagar, må nedsättning i tonnageavgiften äga rum med belopp, som i varje särskilt fall efter därvid förekommande omständigheter prövas skäligt och rättvist, dock ej med mera än hälften av avgiftens belopp.

Därest sådant hinder, som nyss är sagt, förelegat oavbrutet under minst 180 dagar av år 1916 eller, där fartyget icke under så lång tid varit svenskt, under hela den tid varunder det varit i svensk ägo, och fortfarande förefunnits vid 1917 års ingång, må större nedsättning än nu är sagt eller full befrielse från skyldigheten att erlägga tonnageavgift kunna medgivas.

Sådan nedsättning i eller befrielse från tonnageavgift må dock icke åtnjutas av annan avgiftsskyldig än den, som varit ägare till fartyget under minst 180 dagar av den tid, varunder detsamma sålunda icke nyttjats till sjöfart, eller, där fartyget icke under så lång tid varit svenskt, under hela den tid, varunder det varit i svensk ägo.

Har förändring i äganderätten till fartyget under år 1916 inträffat genom arv, giftorätt eller testamente, skall ägaren i avseende, varom här är fråga, anses såsom ägare även under tid, då fartyget tillhört vederbörande arvlätare, make eller testamentsgivare.

2 mom. Har, medan fartyg fortfarande tillhört avgiftsskyldig eller annan som genom arv, giftorätt eller testamente inträtt i hans rätt till fartyget, detta på grund av omständigheter, varöver ägaren ej kunnat

råda, icke nyttjats till sjöfart under viss del eller olika delar av 1917 års förra hälft, sammanlagt ej understigande 90 dagar, må nedsättning eller ytterligare nedsättning i tonnageavgiften äga rum med belopp, som i varje särskilt fall efter därvid förekommande omständigheter prövas skäligt och rättvist dock ej med mera än fjärdedelen av avgiftens belopp.

6 §.

1. Kommerskollegium åligger genom den avdelning inom ämbetsverket, till vilken ärenden om fartygs registrering höra:

att, särskilt för varje län upprätta en längd, benämnd tonnageavgiftslängd, vilken skall grunda sig på fartygsregistret, sådant det befanns den 1 januari 1917, och i fall av behov, på de senast före nyssnämnda dag utfärdade, till kollegium inkomna mätbrev; dock att i fråga om fartyg, som den 1 januari 1917 var regeringspliktigt, men först därefter, ehuru före den 1 juni 1917, blivit i fartygsregistret infört, längden skall grundas å förhållandena vid tiden för införandet.

Denna längd skall upptaga varje i länet hemmahörande fartyg, som den 1 januari 1917 var i fartygsregistret infört eller som, ehuru nämnda dag registreringspliktigt, först därefter, men före den 1 juni 1917 blivit däri infört, och för vilket icke enligt 2 § 3 mom. a) eller b) frihet från avgift äger rum, samt angiva för fartyget: dess nummer i registret, namn, art och hemort samt för segelfartyg tillika tacklingsarten; ägaren eller, där fartyget tillhörde flera, huvudredaren; ägarens eller huvudredarens hemvist (för aktiebolag den ort, där styrelsen har sitt säte, och för handelsbolag den ort, där det driver sin rörelse); bruttodräktigheten i registerton och i fråga om med skyddsdeck eller annat påbyggnadsdeck försett fartyg sammanlagda rymden i registerton av rum, som enligt kungörelsen den 25 juni 1909 må hava undantagits från inräkning i bruttodräktigheten; ävensom det belopp, vartill den för fartyget utgående tonnageavgiften enligt 4 § uppgår:

Har för fartyg efter den 1 januari 1917 men före upprättandet av tonnageavgiftslängden annan person i registret upptagits såsom huvudredare än den, som nyssnämnda dag var i sådant hänseende däri antecknad, skall längden angiva även den i registret sist upptagne huvudredaren och hans hemvist.

2. Kollegium åligger vidare:

att så fort ske kan och senast före den 16 juli 1917 i rekommenderat brev med allmänna posten genom bestyrkt utdrag av tonnageavgiftslängden meddela avgiftsskyldig eller, där fartyget tillhörde flera,

i längden angiven huvudredare underrättelse om vederbörande åliggande avgiftsplikt; börande samma underrättelse jämväl innefatta erinran om innehållet i 7 och 16 §§ av denna förordning; samt

att före utgången av juli månad 1917 tillstålla Kungl. Maj:ts befallningshavande, en var för sitt län, bestyrkt avskrift av tonnageavgiftslängden för länet.

7 §.

Förmenar avgiftsskyldig, att tonnageavgift icke enligt bestämmelserna i 2 §, 1, 2 och 3 mom. och 3 § i denna förordning bort honom påföras eller att honom påfört belopp icke blivit enligt 4 § rätt beräknat, eller önskar han nedsättning i eller befrielse från sådan avgift enligt 2 § 4 mom. eller 5 §, äger han att söka rättelse genom framställning hos den i 8 § omnämnda tonnageavgiftsnämnden.

Sådan framställning skall, skriftligen avfattad, vid påföljd, att densamma eljest icke varder upptagen till prövning, ingivas eller, på sökandens eget äventyr, i betalt brev med allmänna posten insändas till kommerskollegium samt vara dit inkommen senast före klockan tolv på dagen den 31 augusti 1917.

Kommerskollegium äger att hos tonnageavgiftsnämnden göra de framställningar om ändring i eller tillägg till i 6 § omförmälda längder, som av omständigheterna föranledas.

8 §.

För att pröva och avgöra framställningar, som i 7 § sägs, tillsettes en nämnd, kallad tonnageavgiftsnämnden.

Denna nämnd sammanträder, på kallelse av ordföranden i Stockholm under loppet av oktober månad 1917, och skall densamma hava avslutat sina arbeten senast den 15 november 1917.

9 §.

Tonnageavgiftsnämnden skall bestå av ordförande och sex ledamöter, vilka jämte suppleanter för dem utses av Kungl. Maj:t. Styrelserna för Sveriges allmänna sjöfartsförening och Sveriges redarförening skola beredas tillfälle att vardera föreslå fyra personer. Hava sådana förslag avgivits, skola två ledamöter och suppleanter för dem utses bland de sålunda föreslagna.

Sekreterare hos nämnden förordnas av Kungl. Maj:t.

10 §.

Kommerskollegium åligger att till tonnageavgiftsnämnden eller dess ordförande överlämna ej mindre de till kommerskollegium inkomna, i 7 § omnämnda framställningar från avgiftsskyldiga än även de inom ämbetsverket upprättade tonnageavgiftslängder samt att på anfordran tillhandahålla tonnageavgiftsnämnden fartygsregistret och övriga hos kollegium befintliga, till grund för anteckningarna i registret eller längderna liggande handlingar, vilka nämnden eller ordföranden prövar för nämndens arbete erforderliga.

11 §.

1 mom. Finner tonnageavgiftsnämnden vid prövning av framställning om befrielse från tonnageavgift på grund av stadgandet i 3 §, att annan person är avgiftsskyldig, skall nämnden överflytta avgiftsskyldigheten å denne.

Över ifrågasatt dylik överflyttning ävensom över sådan i 7 § omnämnd framställning av kommerskollegium, som avser antingen höjning av påfordr tonnageavgift eller åläggande av avgiftsskyldighet i fall, där sådan icke enligt de av kollegium upprättade längderna föreligger, skall vederbörande fartygsägare eller, där fartyget tillhörde flera, huvudredare beredas tillfälle att yttra sig.

2 mom. Uppstå under tonnageavgiftsnämndens överläggningar skiljaktiga meningar bland nämndens ledamöter och måste till följd därav omröstning verkställas, skall omröstningen vara öppen och den mening bliva gällande, vilken flertalet bland ledamöterna biträtt, eller, om rösterna utfalla lika, den, som biträdades av ordföranden.

Ärende må icke hos tonnageavgiftsnämnden till avgörande företagas, där icke jämte ordföranden minst fem ledamöter äro närvarande.

12 §.

Över tonnageavgiftsnämndens förhandlingar föres protokoll. Av nämnden beslutade ändringar i fråga om skyldighet att erlägga tonnageavgift eller avgiftens storlek skola antecknas i såväl protokollet som vederbörlig tonnageavgiftslängd.

13 §.

Protokollet vid tonnageavgiftsnämndens sammanträden föres och de av nämndens beslut föranledda anteckningarna i tonnageavgiftslängderna

verkställas av sekreteraren med biträde av de personer, som nämnden i övrigt må hava därtill förordnat.

Riktigheten av de i varje längd verkställda anteckningarna bestyrkes genom påskrift å längden av tonnageavgiftsnämndens ordförande och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter.

Justering av det hos tonnageavgiftsnämnden förda protokoll skall verkställas inför nämnden eller, i den mån det icke kan ske, efter nämndens sista sammanträde inför ordföranden och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter på tid, som av ordföranden bestämmes. Justeringen bestyrkes genom ett av nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknat intyg.

14 §.

Det åligger tonnageavgiftsnämnden genom sekreteraren att så fort ske kan och senast inom utgången av november månad 1917:

a) i rekommenderat brev med allmänna posten genom bestyrkta utdrag av protokollet och vederbörlig tonnageavgiftslängd om nämndens beslut underrätta ej mindre avgiftsskyldig, som hos nämnden gjort i 7 § omförmäld framställning, än även den, vilken tonnageavgift blivit av nämnden påförd eller vilkens avgiftsskyldighet blivit på framställning av kommerskollegium av nämnden ändrad; börande samma underrättelse jämväl innefatta erinran om innehållet i 15 och 16 §§ av denna förordning; samt

b) till Kungl. Maj:ts vederbörande befallningshavande översända bestyrkt utdrag av tonnageavgiftslängden i fråga om fartyg, rörande vilka nämnden i något avseende beslutat ändring.

15 §.

Över tonnageavgiftsnämndens beslut må klagan ej föras.

16 §.

1 mom. Tonnageavgift inbetalas senast den 20 december 1917 hos Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, där den för fartyget i längden upptagna hemorten är belägen.

Inbetalningen sker genom insättning av det påförda beloppet å statsverkets giroräkning i riksbanken i den ordning, som för inbetalning av medel till länsstyrelse är stadgad.

2 mom. Underlåter avgiftsskyldig att inom den i 1 mom. föreskrivna tid fullgöra honom åliggande inbetalning av tonnageavgift, är han pliktig att gälda sex procents årlig ränta å det oguldna beloppet,

räknat från och med den 21 december 1917 till dess betalning sker.

3 mom. Erläggas icke påfordr tonnageavgift inom föreskriven tid, åligger det Kungl. Maj:ts befallningshavande att vidtaga åtgärder för beloppets behöriga indrivning.

Utmätning för indrivning av tonnageavgift och sådan ränta, som i 2 mom. sägs, verkställas i den ordning, som om uttagande av oguldna kronoutskylder är stadgad.

17 §.

Influtna tonnageavgifter redovisas av Kungl. Maj:ts befallningshavande i kronoräkenskaperna i enlighet med föreskrifter, som i sådant avseende skola av statskontoret utfärdas.

18 §.

Ordförande och ledamöter i tonnageavgiftsnämnden åtnjuta ersättning för sitt arbete ävensom, i förekommande fall, rese- och traktamentsersättning enligt bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t.

Till ersättning åt sekreteraren och övrig hos tonnageavgiftsnämnden anställd kanslipersonal anvisar Kungl. Maj:t, efter förslag av nämnden, erforderliga medel.

Här omförmälda ersättningar ävensom ersättning för hos kommerskollegium uppkomna särskilda kostnader för upprättande av längder m. m. enligt 6 § bestridas med inflytande tonnageavgifter.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.